

de gamle, maa man ogsaa forlange, at de kommer ind under Pensionsreglerne, det vil sige, at man maa gaa over til Forsikringsprincippet. Det er ganske umuligt, at man kan sige til en hel Del Samfundsborgere: I behøver ikke at sikre jer paa nogen som helst Maade overfor Alderdom; naar I naar den Alder, kan I faa det samme Tilskud som de, der gennem Sparsommelighed eller Forsikringspræmier har sikret sig en Aldersrente eller Pension.

Derfor kan mit Parti ikke paa det nuværende Tidspunkt tilsige nogen som helst Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget. Der er selvfølgelig altid Mangler ved en Lov, og ved en Lov af saa stort Omfang kan der ogsaa sagtens paapeges Mangler. Det kan godt være, at de fra Samfundet til Raadighed stillede Midler ikke bliver fordelt paa fuldt ud retfærdig og tilfredsstillende Maade; det tør jeg ikke udtale mig om. Det kan godt være, at visse Mennesker faar Aldersrente, uagtet de har saa stor Indkomst og Formue, at de kunde klare sig uden denne, og at man saaledes kunde skære noget bort dér og yde mere til andre, der har mindre. Det er et Spørgsmaal, som man maa se at blive klar over efterhaanden. Nu at gøre en Tilbygning til Loven vil jeg anse for umuligt, og jeg synes, det er stridende mod den Tankegang, som var herskende, da Loven gennemførtes, nemlig den, at vi skulde se, hvordan Loven vilde virke i den nærmeste Fremtid, og se, om den højtærede Indenrigsminister, hvis den virkede utilfredsstillende, kunde skaffe saadanne Oplysninger, at man paa Grundlag af dem kunde indføre en alle omfattende Folkeforsikring.

Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ønsker, at Aldersrenteloven skal have Lov til at virke uforandret, indtil vi ser, hvor store Udgifterne har været i Finansaaret, og faar Klarhed over, om de økonomiske Vilkaar gaar op eller ned. Paa det nuværende Tidspunkt mener vi ikke, at Samfundet kan yde større Tilskud til de gamles Underhold. Jeg finder, at det Tilskud, der ydes, er stort, og at Loven maa betegnes som en i høj Grad human Lov, og jeg tror, at man ude omkring i Befolkningen ikke vil finde Stemning for, at vi skal forhøje den direkte Beskatning for at kunne forhøje Aldersrentelovens Takster.

Henningsen: Det af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen m. fl. indbragte Lov-

forslag til Ændring i Aldersrenteloven bygger jo afgjort paa Prinsipper, der findes i Loven og rokker ikke ved disse, men tager ene og alene Hensyn til det økonomiske. Den første af de foreslaaede Ændringer gaar ud paa, at der skal kunne ydes Brændselshjælp, og at denne Brændselshjælp skal udgøre 75 Kr. aarlig for Rentenydere med egen Husstand og 50 Kr. for Rentenydere uden egen Husstand, og at Lovens Takster skal forhøjes til de oprindelig af Indenrigsministeren foreslaaede Maksimumstakster. Dernæst er der en Ændring, der tilsigter at udvide Omraadet for Gyldigheden af de for København gældende Takster, saaledes at de i Københavns Nærhed umiddelbart liggende Kommuner skal kunne yde Hjælp efter de for København gældende Takster. Jeg skal ikke sige noget imod Berettigelsen af en saadan Udvidelse, men jeg vil samtidig mene, at skal der ske en Udvidelse af Omraadet ved København, bør der ogsaa ske en Udvidelse af Omraadet omkring vore Købstæder. Det virker fuldstændig irrationelt, at hvis der findes bymæssige Bebyggelser, som har direkte Tilknytning til en Købstad, men disse bymæssige Bebyggelser ikke har et samlet Indbyggerantal af 2 000, skal de have den Sats, som er gældende for Landkommunerne. Det var sikkert ikke Meningen, da Loven blev vedtaget. Ingen har tænkt paa dette meningsløse Forhold, at de, der bor i umiddelbar Tilknytning til en Købstad, kunde blive udsat for at skulle gaa ned paa Landkommunernes Sats. Naar der i Loven er forskellige Satser, er det sikkert ud fra den Betragtning, at de gamle skulde have en Aldersrente, som svarede til den Levefod, som var paa det Sted, hvor de levede; og hvad enten et gammelt Ægtepar bor i en Købstad, eller de bor i en bymæssigt bebygget Del, der hører til en Landkommune med umiddelbar Tilknytning til Købstaden, er Levevilkaarene ens. Jeg vil derfor mene, at skal vi gaa over til at ændre Omraaderne for disse Satser, skal der ogsaa ske en Ændring i Omraadet for Sats 2's Vedkommende, som angaar vore Købstæder.

Det tredje Ændringsforslag, der er stillet, gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen skal have Ret til at give et Tillæg af indtil 25 pCt. til alle enligt stillede og ikke som nu kun til de efterlevende Ægtefæller. — Det fjerde Ændringsforslag gaar ud paa, at der skal gives en Forhøjelse af 10 pCt. hvert femte Aar, efter at de aldersrentenydende er fyldt 65 Aar. Disse fire Forslag er stillet som Ændringer til § 5. —